

РЕШЕНИЕ

№ 1513

гр. София, 13.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 10.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10689** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК вр. чл. 76б от ЗУБ.

Образувано е по жалба, подадена от А. А. К., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], срещу решение № 81-ОК/29.09.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците /ДАБ/, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с рег. № ПМЗ-В-2531 от 19.09.2025 г. на ДАБ до производство за предоставяне на международна закрила. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречието му с материалния и процесуалния закон. Оспорен е изводът на интервюиращия орган, че в случая са налице законовите предпоставки по чл. 13, ал. 2 ЗУБ, поради липса на доказателства за новонастъпили обстоятелства. Твърди се неоснователност на изводите на административния орган, тъй като в производството по последващата молба са представени за първи път писмени доказателства /копия на документи за самоличност/, от които следва, че възприетата в производството по първата молба за закрила дата на раждане на жалбоподателя не е коректна. Като съществен пропуск е определено необсъждането на препоръките на ВКБООН относно положението на чуждите граждани със страна по произход – С., както и липсата на събрани по служебен път доказателства във връзка с твърденията на жалбоподателя. Поддържа, че предметът на производство се свежда единствено до преценката дали има нови обстоятелства, каквито се установявали от новопредставените писмени доказателства относно действителната възраст на жалбоподателя. Вместо това се сочи, че интервюиращият орган незаконосъобразно е изложил съображения по същество, обсъждайки представените нови доказателства в производството по допустимост на последващата молба. С горните аргументи се иска отмяна на решението на ДАБ и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Р. поддържа, че предметът на производство се свежда единствено до преценката дали има нови обстоятелства. Обръща внимание, че жалбоподателят е бил регистриран като непълнолетен, но първото решение е постановено, когато е снет за пълнолетен. Въз основа на новите писмени доказателства обаче, свързани с разликата във възрастта на кандидата сочи, че към настоящия момент същият все още има качеството на непридружен непълнолетен. На следващо място сочи, че ситуацията в С. е била преценена края на 2024 г., а същата е динамична. В тази връзка излага твърдения, че в предходни справки не са вземани предвид насоките на Агенцията на ЕС в областта на убежището, като последните насоки са от месец юли 2025 година и в тях се уточняват изключително много детайли по отношение на регионите, а жалбоподателят произхожда от един от най-конфликтните региони и към настоящия момент. В тази връзка счита, че връщането му в страната на произход е невъзможно към настоящия момент. По отношение на последно приложената справка сочи, че в същата са включени преценката и насоките на ЕС, които по европейските регламенти са задължителни за прилагане. Соци и, че към настоящия момент има цитирани документи, издадени от ВКБООН, който следи променящата ситуацията, но е непроменено становището му по отношение на принудителните връщания в С. и такива не се препоръчват, тъй като ситуацията е несигурна, характеризираща се със силна икономическа и хуманитарна катастрофа. С оглед на горните обстоятелства, моли съда да върне делото за задълбочено проучване във връзка с възрастта на жалбоподателя и новата ситуация в С..

Жалбоподателят /лично/ изразява съгласие с адвоката си. Споделя, че иска да остане в България и да ходи на училище. Заявява, че е в България от една година, а родителите му са в С. и го съветват да не се връща. Твърди, че е роден през 2008 година и е на 17 години, а в С. пълнолетие се навършва на 18 г. Заявява, че сам се придвижил до България, след като тръгнал от С. два месеца преди падането на Б. А.. Относно датата му на раждане твърди, че объркването в годините с 2006 година дошло от факта, че не знаел точната си рождена дата, тъй като нямал никакви документи у себе си, а момчета от групата го посъветвали да каже, че е по-възрастен, за да го приемат по-бързо. Споделя, че сам отишъл в центъра и после в агенцията в О. купел, където имало преводач, както и, че сам се предал, тъй като иска да остане в България.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, чрез процесуален представител юрк. П., оспорва жалбата. Счита, че в същата са изложени мотиви, които са преценени в обжалваното решение на интервюиращия орган. Соци, че на л. 9 от решението е записано, че има твърдение от жалбоподателя, че е на 17 години, което органът е обсъдил и е преценил, че същото не представлява нововъзникнало обстоятелство, тъй като в предходното производство е обсъдена цялата бежанска история по общия ред и е разгледана при отчитане на обстоятелството, че молителят е непълнолетно лице, изготвен е социален доклад, на непълнолетното лице е бил назначен процесуален представител от Националното бюро за правна помощ и е отчетен най-добрият интерес на детето. С оглед на горното счита, че новопредставените доказателства не променят бежанската история на жалбоподателя. С оглед на изложеното, моли съда да остави в сила обжалваното решение и да се отхвърли жалбата. Допълва, че е направена преценка, че жалбоподателя не отговаря на изискванията на ЗУБ, за да се събере със семейството си тук, каквато цел има.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата. Счита, че са налице нови обстоятелства. Соци, че ситуацията в С. се променя, тя е несигурна, има терористични групировки, водят се войни, има становище на ВКБООН относно връщане на лицата в С., още повече, че лицето е непълнолетно.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото

доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За първи път А. А. К. е поискал закрила с молба вх. № ОК-13-1657/26.08.2024 г. на РПЦ- С., адресирана до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ-МС/, въз основа на която е регистриран като лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин – сунит, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ за самоличност. При регистрирането му, кандидатът е представил фотокопие на преписка за актуално състояние на гражданин, издадено от С..

Установява се, че при провеждане на първото производство А. А. К. е бил регистриран като „непридружен непълнолетен“ по смисъла на § 1, т.4 от ДР на ЗУБ, бил е представляван от адвокат, назначен с решение на председателя на НБПП. В хода на първото производство обаче, административният орган е отчел, че лицето е навършило пълнолетие /арг. приетата като достоверна дата на раждане 06.12.2006 г./ и е приел, че това обстоятелство, съгласно чл.2 от ЗЛС го определя като напълно способен чрез своите действия да придобива права и задължения и да извършва всички последващи административни действия самостоятелно.

С решение № 11667/08.11.2025 г. на председателя на ДАБ, постановено по молба вх. № ОК-13-1657/26.08.2024 г. за закрила, на А. А. К. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Чужденецът е обжалвал административния акт. С решение № 6384/24.02.2025 г., постановено по адм. дело № 11864/2024 г. по описа на Административен съд София-град оспорването е отхвърлено. С решение № 6346/12.06.2025 г., постановено по адм. дело № 3535/2025 г. по описа на Върховния административен съд на РБ, решението на АССГ е оставено в сила.

Началото на процесното административно производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила рег. № ПМЗ-В-2531/19.09.2025 г. на ДАБ при МС, която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Молбата от чужденеца е мотивирана с наличието на нови обстоятелства относно неговата бежанска история, а именно регистрирането му с погрешна рождена дата в първото производство – 12.06.2006 г. и ситуацията в страната му по произход – С.. С последващата молба, сирийският гражданин представя четири броя лични документи, издадени от страната му по произход – С., доказващи датата му на раждане – 08 март 2008 г., а именно: копия на сирийска лична карта, извлечение от граждански регистър и семейна книжка, като е заявил в молбата, че може да представи посочените документи в оригинал. От представените в хода на второто производство документи се установява пълното име на чужденеца – А. ад-Д. С. К.; им на баща му: С.; име на дядо му: К.; име на прадядо му: М. (посочени в извлечението от регистъра); име на майката – Б. ал – Д.; дата на раждане на молещия за международна закрила: 08 март 2008 г.; място на раждане – Тел Т., губерния Д. ез – Зор, район ал-Б.; пол: мъжки; религия: ислям; националност: сирийска арабска; семейно положение: неженен; национален номер: [ЕГН] (извлечение от регистъра)/02018512420 (семейна книжка); номер на гражданска регистрация: 86 (извлечение от регистъра)/4988 вх. № ОК-13-1657/26.08.2024 г. (семейна книжка), приложени към административната преписка, съдържаща се в кориците на делото с легализиран превод /л.49 и сл/. С оспореното в настоящото производство решение № 81-ОК/29.09.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, последващата молба, подадена от А. А. К., не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Според административния орган, представените документи не променят възприетата в първото производство бежанска история. Посочено е, че в хода на първото производство, сирийският гражданин е заявил пред длъжностните лица на ДАБ при МС своите лични данни, като за верността на твърденията си е

положил своите имена и подпис. Така чуждият гражданин сам е заявил датата си на раждане 06.12.2006 г., която потвърдил и пред служители на ДВНМН – МВР на 26.08.2025 г. при довеждането му в РПЦ- С.. Посочено е, че в хода на проведеното интервю в първото производство и в присъствието на назначения му законов представител, чужденецът е потвърдил всички данни, заявени при попълването на регистрационния лист, както и, че разполага единствено с копие от извлечение от граждански регистър със снимка, в който е посочена първоначално твърдяната от него дата на раждане 06.12.2006 г. Обърнато е внимание, че датата на раждане 06.12.2006 г. е многократно потвърдена от чуждия гражданин като достоверна не само пред административния орган, но и пред двете съдебни инстанции – АССГ и ВАС в процеса по обжалване на първото решение на ДАБ. С оглед на горните обстоятелства, интервюиращият орган е направил анализ на новопредставените документи като е изразил недоумение защо същите са представени едва след приключилото неблагоприятно за молителя производство по предоставяне на международна закрила. Обърнато е внимание, че личната карта /представена във второто производство/ е издадена на 26.06.2022 г., с оглед на което административният орган е достигнал до извод, че чуждият гражданин съзнателно е давал невярна информация на държавните органи, което недоброръчително поведение няма как да се приеме като „ново обстоятелство“ и молбата следва да бъде преценена по реда на чл.13, ал.2 от ЗУБ. Относно обстоятелството, че към момента на подаване на последващата молба чуждият гражданин е на 17 години, интервюиращият орган е посочил в решението си, че в хода на производството по първата молба, същият е бил регистриран като „непридружен непълнолетен“ и още тогава са изпълнени всички законови изисквания, включително и във връзка с обсъждане на висшия интерес на детето. По отношение на представената с последващата молба позиция на ВКБООН относно връщане в Сирийската арабска република“ от месец декември 2024 г., интервюиращият орган посочва, че същата е била относима към момента на издаването си /декември 2024 г./, която няма как да е относима към 29.09.2025 г., предвид динамичните промени в С., а отделно от това е посочено, че представеният документ – позиция на ВКБООН не е ново обстоятелство. В заключение, интервюиращият орган е посочил, че в последващата си молба, А. А. К. се е позовал на общоизвестни и ирелевантни към положението му факти с единствената цел последващата му молба да бъде допусната до производството, като по отношение на нейната неоснователност се придържа към мотивите на решенията на АССГ и ВАС, с които е отказана международна закрила по първата му молба.

По делото е представена актуална справка за С., с рег. № МД-02-556/13.10.2025 г., от която е видно, че има подобряване на обстановката по отношение на сигурността и се предприемат действия от международните общности за подкрепа на семействата в част от териториите на С..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, при спазване на процедурата и срока, регламентирани в чл. 76а и чл. 76б ЗУБ.

Съобразно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към

разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Следователно, в производството по чл. 76б ЗУБ подлежи на преценка наличието на нови обстоятелства, както и дали чужденецът се позовава на някакви нови факти, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като тези обстоятелства несъмнено следва да са свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

В обжалваното решение са обсъдени приложените към последващата молба писмени доказателства относно възрастта на жалбоподателя и позиция на ВКБООН относно връщане в Сирийската арабска република“ от месец декември 2024 г., като ги е изключил като новонастъпили обстоятелства с мотиви, че в решението по първата молба е направена преценка с оглед положението на чужденеца като „непридружен непълнолетен“. Изложени са данни и е обсъдена актуалната ситуация в държавата по произход.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство по предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени от търсещия закрила, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В този смисъл е съображение 36 от Преамбюла на Директива 2013/32/ЕС - когато един кандидат подаде последваща молба, без да представи нови доказателства или нови основания, би било ненужно да се задължават държавите - членки да стартират нова процедура по пълно разглеждане на молбата. В такива случаи би следвало държавите - членки да бъдат в състояние да отхвърлят молбата като недопустима в съответствие с принципа за пресъдено нещо. Настоящият случай обаче не е такъв, поради което административният орган е следвало да обсъди личното положение на жалбоподателя съобразно новите данни, съдържащи се в документите му за самоличност. Също така, следвало е да бъде направена служебна проверка на събрани доказателства, представени в качеството им на официални документи, за да се уточнят коректно личните данни на чуждия гражданин, в т.ч. неговите действителни възраст и имена и едва след това да се направи нова преценка на бежанската му история и в случай на необходимост от преценка на най-добрия интерес на детето, то същата да бъде направена с оглед възгледите на детето, нуждата и възможностите му за образование и необходимостта от осигуряването на закрила и безопасност, съгласно изискванията на Глава V, параграф 52-79 от Общ коментар 14 (2013) на Комитета по правата на детето, публикуван през месец ноември 2014 г. от Детския фонд на ООН, а не формално да се изброяват аспектите за направата на такава задълбочена оценка, без същите да са били подложени на действителен анализ, както е сторено в мотивите на първото решение на ДАБ при МС /л.96/. Едва след направата на задълбочен анализ на ситуацията на жалбоподателя, ответникът е следвало да издаде административен акт, в който са въведени коректно личните данни на адресата. На следващо място е следвало да се направи оценка на актуалното, към момента на подаване на последващата молба за закрила, положение в държавата по произход, след настъпилите промени, в това число за региона на жалбоподателя и твърденията, че се е под контрола на кюрдските сили и възможността да бъде призован на военна служба от тях, против

волята му. Такива данни липсват в представените по делото справки, на които се е позовал ответника, както в хода на първото, така и в производството по подадената последваща молба. Изискването на нормата на чл.76б, ал. 1 ЗУБ е твърденията на кандидата да бъдат подкрепени с писмени доказателства. Последните могат да бъдат новооткрити или новосъздадени документи за заявените обстоятелства. В идентичен смисъл е чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС - с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Разглеждането на молбата в съответствие с разпоредбите на глава II на Директивата /при спазване на основните принципи и гаранции, вкл. провеждане на лично интервю/ продължава ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС /чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС/. Необосновани са изводите на интервюиращия орган, че кандидатът основава последващата си молба на обстоятелства, които са разгледани в предходното производство по същество при преценка на основанията за предоставяне на международна закрила. В основното производство, по молбата от 26.08.2024 г., административният орган не е събрал доказателства и съответно не се е произнесъл относно наведените от лицето твърдения за наемане на пълнолетни граждани от мъжки пол на задължителна военна служба, против волята им, в страната по произход на жалбоподателя – С.. В тази връзка, може да се направи извод, че описаните в молбата опасения на жалбоподателя не са обсъдени по същество в производство по международна закрила, при преценката за наличие на основания за получаване на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

Съобразно тълкуването, дадено от Съда на Европейския съюз (СЕС) в Решение от 28.07.2018 г. по дело С-585/16 А. (пар.110): що се отнася до думите „гарантират, че ефективната защита предвижда цялостно и ex nunc разглеждане на фактите и правните въпроси“, те следва да се тълкуват, тъй като иначе биха били лишени от обичайното си значение, в смисъл, че държавите членки са длъжни по силата на член 46, параграф 3 от Директива 2013/32 да изменят националното си право по такъв начин, че разглеждането на посочените жалби да включва проверка от съда на всички фактически и правни обстоятелства, които му позволяват да извърши актуализирана преценка на конкретния случай. В това отношение изразът „ex nunc“ подчертава задължението на съда да извърши преценка, която отчита при необходимост новите обстоятелства, настъпили след приемането на решението, което се обжалва (пар.111 от същото решение на СЕС). В заключение СЕС приема, че член 46, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че изискването за цялостно и ex nunc разглеждане на фактите и правните въпроси може да се отнася и до основанията за недопустимост на молбата за международна закрила, посочени в член 33, параграф 2 от тази директива, когато националното право позволява това, и че в случаите, когато съдът, пред който е подадена жалбата, възнамерява да разгледа основание за недопустимост, което не е било разгледано от решаващия орган, той трябва да изслуша кандидата, за да му даде възможност да представи лично, на език, който владее, своето становище по отношение на приложимостта на посоченото основание към конкретните обстоятелства, в които се намира.

В конкретния случай, наличието на нови обстоятелства се установяват от приложените в

производството към последващата молба за закрила писмени доказателства относно самоличността на жалбоподателя, неговите действителни възраст и имена, както и от наведените в молбата твърдения за евентуално накърняване на основните му права, аргументирани със задължителна военна служба против волята на лицата, навършили пълнолетие /18 г. възраст/ в страната му по произход, които до момента не са обсъждани. Изложените обстоятелства, наред с данните от административната преписка, приложени към последващата молба за закрила, които не са съществували, не са представени и не са обсъждани до приключване на производството по първоначалната молба за закрила, оборват тезата на административния орган за наличие на основание по чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ за недопустимост до производство за предоставяне на международна закрила по последващата молба рег. № ПМЗ-В-2531/19.09.2025 г.

По гореизложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а преписката следва да бъде изпратена на компетентния орган за ново разглеждане на последващата молба на жалбоподателя при съобразяване на указанията, дадени с решението, а именно: При разглеждането ѝ, следва да се обсъдят представените от кандидата документи и удостоверените с тях обстоятелства, тяхната достоверност, и след като бъдат установени действителните възраст и имена на жалбоподателя, да се направи нова преценка на бежанската му история, като при необходимост от преценка на най-добрия интерес на детето, същата да бъде направена с оглед възгледите на детето, нуждата и възможностите му за образование и необходимостта от осигуряването на закрила и безопасност, съгласно изискванията на Глава V, параграф 52-79 от Общ коментар 14 (2013) на Комитета по правата на детето, публикуван през месец ноември 2014 г. от Детския фонд на ООН. При новото разглеждане на молбата за закрила, административният орган следва да събере и обсъди доказателствата относно актуалната ситуация в страната по произход – С. с оглед конкретните и необсъдени опасения на жалбоподателя /включително задължителната военна служба против волята на призоваваните лица /, въз основа на които да формира дължимите правни изводи относно молбата за закрила.

Воден от горното, Административен съд София град, I - во отделение, 6 – ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 81-ОК/29.09.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната последващата молба на жалбоподателя А. А. К., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с рег. № ПМЗ-В-2531 от 19.09.2025 г. на ДАБ, до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА преписката на компетентния административен орган при ДАБ за ново произнасяне по молба с рег. № ПМЗ-В-2531 от 19.09.2025 г., подадена от А. А. К., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], при спазване задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: